

	Naslovnica	Novosti	Udruge	Zdravlje	Regulative ▾	Priče ratnika	Povijest ▾	O nama	Q	
--	------------	---------	--------	----------	--------------	---------------	------------	--------	---	--

Izdvojeno • Zdravlje

Utjecaj pandemije COVID-19 na pružanje podrške u redovnim predškolskim skupinama djeci s teškoćama u razvoju i njihovim obiteljima – važnost i uključenost stručnjaka

18. listopada 2020. • by • Dora Marinić

Posve je jasno da **roditelji imaju najvažniju ulogu u odgoju, rastu i razvoju svoje djece** te sukladno tome imaju pravo na izbor i odlučivanje u odgojno-obrazovnom procesu svoga djeteta. Kako bi se izbori i odluke roditelja usmjerile, posebno kada govorimo o djeci s teškoćama u razvoju, od velike važnosti i utjecaja su **stručnjaci iz raznih područja odgojno-obrazovnog rada** koji posjeduju stečena znanja i vještine o funkcioniranju razvoja djece, odgojno-obrazovnih i ostalih državnih i privatnih institucija koje za cilj imaju unaprjeđenje zdravstvenog i socio-emocionalnog statusa djece i njihovih obitelji.

Roditelji i stručnjaci, dakle, trebali bi **svakodnevno surađivati** na dobrobit djeteta. Iako, nažalost, ne možemo reći da je suradnički odnos roditelja i stručnjaka pravilo u svim odgojno-obrazovnim ustanovama, zasigurno možemo tvrditi da je on prije pandemije COVID-19 izgledao puno drugačije te da je njegova dinamika zatvaranjem dječjih vrtića i uvođenjem novih epidemioloških mjera zasigurno **narušena**. U ovom članku želimo istaknuti **važnost redovnog kontakta** stručnjaka s djecom s teškoćama u razvoju i njihovim roditeljima, a posebno iz perspektive odgajatelja i stručnih suradnika u redovnim dječjim vrtićima.

Baš kao i roditelji, stručnjaci također ističu **važnost redovnog kontakta** putem individualnih konzultacija, sastanaka, druženja s roditeljima i provođenja zajedničkih radionica s roditeljima i djecom. Jasno nam je da je bez provođenja ovih aktivnosti suradnja itekako

otežana, a također nam je jasno da su upravo ove aktivnosti bile zaustavljene tijekom perioda zatvaranja, a djelomično i po ponovnom otvaranju dječjih vrtića.

Pregledavajući web stranice vrtića diljem Hrvatske, možemo zaključiti da su stručnjaci uvelike **iskoristili prednosti tehnologija i društvenih mreža**, pa su tako odgajatelji pružali podršku roditeljima putem raznih online komunikacijskih kanala, postavljanjem aktivnosti na web stranice dječjih vrtića kao i otvaranjem Facebook grupa za dijeljenje ideja i informacija.

Ključan je problem za djecu s teškoćama u razvoju i njihove roditelje to da općenite upute i aktivnosti za njih često nisu primjenjive – aktivnosti koje provode moraju se prilagoditi **individualnim potrebama djeteta**, a ponašanje u svakodnevnom funkcioniranju mora se sustavno pratiti i modelirati. Kako bi odgajatelji mogli neometano provoditi pedagoške postupke, u redovnim uvjetima i na daljinu, podršku im, kao i roditeljima pruža stručna služba u dječjem vrtiću.

Stručnjaci izvještavaju kako je tek nekolicina roditelja djece s teškoćama tražila prilagodbu aktivnosti, a da ih je **većina trebala suportivno savjetodavni rad** o tehnikama za nošenje s iznenadnom situacijom te što brže uspostavljanje rutina. Roditeljima je u ovakvim situacijama podrška potrebna kontinuirano, a **brzina reakcije** je ključna. Bez obzira na reakciju brojnih vrtića i otvaranje linija podrške, jasno nam je da se deficit stručnih suradnika u ovim situacijama itekako osjetio.

S obzirom na istaknute potrebe za podrškom, važno i potrebno bi bilo razviti mrežu podrške kako bi se roditelji djece s teškoćama mogli javljati stručnjacima, ovisno o potrebama. Takvu mrežu podrške, tijekom zatvaranja, otvorio je **Centar za rehabilitaciju Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta**, a što se prema broju dnevnih poziva i izvještajima roditelja pokazalo kao veoma važan potez.

Iako su se dječji vrtići otvorili, neposredno nakon otvaranja, a prije ljetne pauze i praznika, zapravo je **malen broj djece s teškoćama počeo pohađati vrtić**. Razlog tomu su brojne pridružene teškoće koje ima velik broj djece s teškoćama, a uključuju respiratorne infekcije i oslabjeli imunitet, što je nastavak pohađanja vrtića za ovu djecu dodatno prolongiralo.

Započevši s novom pedagoškom godinom, stručni suradnici i odgajatelji pretežno izdvajaju ili djecu koja su pozitivno reagirala na ponovni dolazak u vrtić jer im je socijalizacija s vršnjacima redovnog razvoja od velikog značaja ili djecu kod koje je došlo do ponovnog narušavanja rutine što je u većini slučajeva rezultiralo ponovnom **višemjesečnom adaptacijom** na odlazak u vrtić. Naročito zabrinjava činjenica da je više odgajatelja i stručnih suradnika primijetilo regresiju u obavljanju svakodnevnih vještina i samostalnosti.

Iako su dječji vrtići otvoreni, „**novo normalno**“ donosi nam i nove izazove. Mjere koje su donesene odgajateljima stvaraju teškoće u provođenju pedagoških programa, a parcijalno zatvaranje skupina i odlasci u samoizolaciju ponovno djecu, roditelje i stručne suradnike dovode i u kompleksniju situaciju od one u kojoj su se našli tijekom potpune zabrane rada vrtića.

Stručni suradnici tako osim podrške roditeljima i odgajateljima u vrtićima, sada imaju i **zadatak savjetovanja i roditelja djece** koja radi izrečenih mjera ne pohađaju vrtić. S obzirom na neizvjesnost situacije od velike je važnost osigurati dodatnu sustavnu mrežu podrške roditeljima kako bi se posljedice na razvoj djece s teškoćama svele na minimum, a odgajatelji i stručni suradnici rasteretili i kvalitetno osmišljavali daljnje programe i strategije u ovim, za nas sve, neizvjesnim vremenima.

*Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije

Izvori:

Jeić, M., Smiljanić, M. i Kuljašević, K. (2013). Suradnja vrtića s roditeljima – primjeri dobre prakse. *Dijete, vrtić, obitelj*, 19 (72), 4-6.

Otvoreno pismo odgajatelja: Veći dio preporuka HZJZ-a nemoguće je provesti. (<https://miss7mama.24sata.hr/vrtic/dijete-u-vrticu/otvoreno-pismo-odgojitelja-veci-dio-preporuka-hzjz-a-nemoguce-je-provesti-12642>) Posjećeno 16.listopada 2020.

Pleša H. (2018): Modaliteti suradnje roditelja i odgojitelja. Završni rad. Sveučilište u Zagrebu, Učiteljski fakultet.

O autoru

Dora Marinić

Magistra edukacijske rehabilitacije. Vlasnica obrta Sinapsus, kabineta za edukacijsko-rehabilitacijsku podršku. Voli povijest, prirodu i životinje. Slobodno vrijeme provodi putujući i